

Ελληνικά, η γλώσσα των Ευαγγελίων και των Πατερικών Κειμένων

/ [Επικαιρότητα](#)



“Μέσω της Ελληνικής Γλώσσας, της γλώσσας των Ευαγγελίων και των Πατερικών Κειμένων της Εκκλησίας, διαδόθηκε και συνεχίζει να διαδίδεται ως σήμερα, το πανανθρώπινο μήνυμα της Αλήθειας, της Πίστewς, της Αγάπης και της Ειρήνης” αναφέρει μεταξύ άλλων στο μήνυμά του για την Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας (9 Φεβρουαρίου 2021), ο Υφυπουργός Εξωτερικών, Κ. Βλάσης.

Διαβάστε ολόκληρο το μήνυμα

Η ημέρα εορτασμού της Ελληνικής Γλώσσας δεν αποτελεί απλώς μία υπενθύμιση της αδιάλειπτης συνέχειας της γλώσσας μας στον χρόνο, αλλά και μία αναγνώριση της διαχρονικής συνεισφοράς της στο παγκόσμιο γίγνεσθαι. Σε αυτήν ακριβώς την αναγνώριση βρίσκεται η ουσία της καθιέρωσης του ετήσιου εορτασμού της.

Η Ελληνική Γλώσσα μετρά περισσότερα από πέντε χιλιάδες χρόνια ζωής, από την

πρωτοελληνική μορφή της, περίπου το 3000 π.Χ. έως σήμερα. Παρά τις πολλές αναπροσαρμογές της στο διάβα των αιώνων, αποτελεί το νήμα που συνδέει τις σημειακές στιγμές χιλιάδων ετών σε μία ενιαία ιστορική χρονογραμμή. Η ιστορικότητά της ταξιδεύει τόσο βαθιά στον χρόνο, ώστε να της αποδίδονται αναντίρρητα τα σκήπτρα της γλώσσας που κωδικοποίησε, πρώτη, ανώτερες λεξιλογικές αναφορές τόσο σε αφηρημένες όσο και σε τεχνικές έννοιες, που καθιέρωσε οικουμενικές αξίες και που θεμελίωσε και διαμόρφωσε το εννοιολόγιο του δυτικού πολιτισμού. Σύμφωνα με την Γαλλίδα ακαδημαϊκό και Ελληνίστρια Jacqueline de Romilly «αν η Ελλάδα ζητούσε να αφαιρέσουμε από την γλώσσα μας τις ελληνικές λέξεις που μας δάνεισε, ο δυτικός πολιτισμός θα κατέρρεε». Αυτή η παρακαταθήκη αποτελεί έναν αδιάσειστο πολλαπλασιαστή ήπιας μεν, αλλά δομικής ισχύος για τη χώρα μας.

Η Ελληνική Γλώσσα είναι συναίσθημα. Άρρηκτα συνδεδεμένη με την ελληνική εθνική ταυτότητα, την καρδιά και τον νου των Ελλήνων, οι οποίοι στις λέξεις της ανακάλυψαν τη μαγεία της έκφρασης του πλούσιου ψυχικού κόσμου τους. Στις λέξεις της βρήκαν τον τρόπο να εδραιώνονται στον χρόνο και να δημιουργούν. Η Ελληνική Γλώσσα είναι γλώσσα ποιητική. Εύλογα η Ελλάδα σεμνύνεται διαχρονικά για τα δύο βραβεία Νόμπελ που της χάρισαν ο Γεώργιος Σεφέρης και ο Οδυσσέας Ελύτης, σμιλεύοντας τις λέξεις κατά τρόπο μοναδικό. Είναι η γλώσσα του Διονυσίου Σολωμού, ο οποίος μας χάρισε τον ύμνο «εις την Ελευθερίαν», τον Εθνικό μας Ύμνο. Τιμώντας κάθε χρόνο στις 9 Φεβρουαρίου τη μνήμη του εθνικού μας ποιητή, θυμόμαστε τα λόγια του: «Μήγαρις ἔχω ἄλλο στὸ νοῦ μου, πάρεξ ἐλευθερία καὶ γλῶσσα». Η άριστη γνώση της ιταλικής και η μακρά παραμονή του στην Ιταλία, δεν στάθηκαν εμπόδιο στην εξιστόρηση της αισθητικής, γλωσσικής και βιωματικής πορείας του στα ελληνικά. Εξιστόρηση, η οποία άφησε χαραγμένο το αποτύπωμά της στη γέννηση της σύγχρονης Ελλάδας. Τα εκατομμύρια των Ελλήνων και πολλών φιλελλήνων σε κάθε γωνιά της γης σήμερα, αποτελούν ζωντανό παράδειγμα της απaráμιλλης γοητείας της.

Το χαρακτηριστικό, ωστόσο, που κάνει τη Γλώσσα μας μοναδική είναι ότι αποτελεί στάση ζωής. Οι Έλληνες, στην προσπάθειά τους να ερμηνεύσουν τον κόσμο, δημιούργησαν λέξεις, οι οποίες έχουν την ιδιότητα να δίνουν νόημα στην ύπαρξη, να οδηγούν στη διαπίστωση του πραγματικού, του υπαρκτού, αλλά και του υπερβατικού. Λέξεις που αποδίδουν με ακρίβεια αυθύπαρκτες έννοιες, ιδέες και αξίες. Δημο-κρατία, Φιλο-σοφία, Διά-λογος, Αγαθο-εργία. Το χαρακτηριστικό αυτό διατρέχει την Ελληνική Γλώσσα σε όλη την ιστορική της πορεία.

Μέσω της Ελληνικής Γλώσσας, της γλώσσας των Ευαγγελίων και των Πατερικών Κειμένων της Εκκλησίας, διαδόθηκε και συνεχίζει να διαδίδεται ως σήμερα, το

πανανθρώπινο μήνυμα της Αλήθειας, της Πίστεως, της Αγάπης και της Ειρήνης.

«Από την εποχή που μίλησε ο Όμηρος ως σήμερα, μιλούμε, ανασαίνουμε και τραγουδούμε την ίδια γλώσσα» γράφει ο Γεώργιος Σεφέρης, αποδίδοντας λιτά και παραστατικά τη διαχρονικότητα, τον συναισθηματικό πλούτο και τη στάση απέναντι στη ζωή και στην ουσία, όπως αντανakλώνται στην Ελληνική Γλώσσα. Η διδασκαλία της αποτελεί καθήκον όλων μας για τη διατήρηση και τη διάδοση του ελληνικού Πολιτισμού.»